

מ"ת 26039/04/14 - היתם כרים נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת
מ"ת 26039-04-14 מדינת ישראל נ' גביש(עציר) ואח'
08 דצמבר 2014
בפני כב' השופט סאאב דבור
המבקש
היתם כרים
נגד
המשיבה
מדינת ישראל

נוכחים:

מטעם המבקש: עו"ד ניזאר עבוד ועו"ד יעל כץ.

מטעם המשיבה: עו"ד מרב נגלר.

המבקש: בעצמו.

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בפני מונחת בקשה לשינוי תנאי השחרור, וזאת לאחר שבית המשפט הורה לפני כ-7 חודשים על שחרורו של המבקש בתנאים מגבילים הכוללים מעצר בית מלא, זאת בנוסף להגבלות נוספות כפי כנלמד מהחלטתו של בית המשפט.

ב"כ המלומד של המבקש, תוקע את יתדות טיעונו בזמן הרב שחלף מאז שחרורו של המבקש, בצורך לשלב את מרשו במעגל העבודה, וכן בנימוקים נוספים שמנה הן בגוף הבקשה בכתב והן בטיעונו היום בפניי.

ב"כ המשיבה התנגדה לשינוי תנאי השחרור וזאת, בין היתר, על רקע החלופה המוצעת שאינה כוללת פיקוח תמידי הדוק.

בהתאם להוראות סעיף 52 (א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפת מעצרים) התשנ"ו 1996, ניתן יהא לעיין מחדש בהחלטה הנוגעת לתנאי השחרור, כאשר השתנו נסיבות, התגלו עובדות חדשות ו/או חלף זמן ניכר מעת מתן ההחלטה נשוא הבקשה.

ככלל יש בחלוף הזמן כדי להביא את בית המשפט לעיין מחדש בהחלטתו המקורית (בש"פ 371/01, **חסונה נגד מדינת ישראל** פדי נ"ה (2) 917 (2001) וכן בש"פ 8513/06, **אלפקיר נגד מדינת ישראל** (ניתן ביום 30.10.2006)).

למותר לציין כי, כתב האישום בצירוף הבקשה למעצר עד תום ההליכים הוגשו ביום 14.4.14, ומאז עד יום זה שוהה המבקש בתנאים מגבילים.

במסגרת בש"פ 6286/06, בעניין **פלוני נגד מדינת ישראל** (טרם פורסם), נפסק כי הקביעה ביחס ל"זמן ניכר" מעת מתן החלטה באופן המקיים הצדקה לעיין מחדש בהחלטה המקורית, הינה תולדה של נסיבות העניין. פרק זמן מסוים יחשב כזמן ניכר בשים לב, בין היתר, לנסיבות האישיות של הנאשם עצמו ולפגיעה הנגרמת לו בשל חלוף הזמן, אל מול האינטרס הציבורי, כאשר על בית המשפט החובה לבחון את חומרת העבירות המיוחסות, מידת המסוכנות הנשקפת מן המבקש, התנהגותו במעצר או באופן עמידתו בתנאי חלופת המעצר, זאת מלבד נסיבות נוספות אחרות שבית המשפט רשאי לקחת בחשבון.

קיימת חשיבות להחזרת הנאשם למסלול החיים הרגיל, מבלי לסכן את האינטרס הציבורי ו/או כל אינטרס אחר שהגבלת התנאים באה להגן עליו. חזרה למסלול הנ"ל, תכלול בחובה יציאה לעבודה ותפקוד יום יומי ככל אדם מהישוב. בבש"פ 2857/06, בעניין **אליהו ממן נגד מדינת ישראל** (ניתן ביום 11.4.2006), נפסק כי ההכרה בחשיבות יכולתו של אדם להתפרנס ולדאוג לצרכי מחייתו, מלמדת כי אף כשמדובר בנאשם המשוחרר בחלופת מעצר, יש לנסות במקרים הראויים לבחון את אפשרות השתלבותו במעגל העבודה אשר תבטיח לו פרנסה ותעסוקה.

יחד עם זאת, על בית המשפט להבטיח כי יציאתו של מי שמשוחרר בתנאים מגבילים לעבודה, לא תעשה על חשבון האינטרס הציבורי.

תנאי מעצר בית לאורך תקופה ארוכה, עלולים לגרום לתסכול ולבטלה ולהוביל להפרת תנאי השחרור ולביצוע עבירות נוספות (בש"פ 3708/09, **ניימן נגד מדינת ישראל** (לא פורסם 11.5.2009)).

יציאת תמהיל הנסיבות הספציפיות הנוגעות למבקש כאן, אל תוך תבנית הדין והפסיקה מלמדת על התוצאה הצודקת בנסיבות העניין. המשמורן המוצע אשר אמור לשמש למבקש כמעסיק וכמפקח עליו, נחקר היום בבית המשפט במעמד הדיון. התרשמתי כי המדובר הוא במשמורן ראוי, אשר יכולתו לפקח על המבקש ואף ללוות אותו הן ממקום מעצר הבית למקום העבודה ובחזרה אל מעצר הבית.

בשולי החלטתי, רואה אני לנכון להפנות לבש"פ 22/07, **מדינת ישראל נגד ג'נו** (לא פורסם), מיום 24.1.2007, שם חזר בית המשפט העליון והדגיש כי ככל שאנו מתרחקים על ציר הזמן מנקודת תחילתו של ההליך הפלילי, קרי, מרגע הגשת כתב האישום והבקשה למעצר עד לתום ההליכים, הולך ופוחת משקלם של שיקולים כמו הסכנה הנשקפת מהנאשם, החשש מפני שיבוש הליכי משפט והשפעה על עדים, ומאידיך הולך ומתעצם משקלה של זכות הנאשם לחירות ו/או להקלה בתנאי השחרור המקוריים.

אשר על כן, על רקע נימוקי הבקשה, לאור הזמן שחלף, ולאור החלופה המוצעת הנני נעתר לבקשה ומורה על שינוי תנאי השחרור כך שיותר למבקש לצאת את מעצר הבית בו נתון, זאת בין השעות 07:00-16:30 אחר הצהריים, וזאת כדי לאפשר לו לעבוד בבניין המשרדים המצוי בבעלותו של מר אכרם טאהא הנ"ל בכפר כנא.

המבקש יצא את מעצר הבית כשהוא מלווה על ידי המשמורן מר אכרם טאהא הנ"ל ו/או על ידי אחד המפקחים שבית המשפט הורה בדבר היותם כמשמורנים במסגרת הדיונים הקודמים.

המבקש יחזור אל מעצר הבית כשהוא מלווה על ידי אחד מהמשמורנים הנ"ל.

המבקש יעשה את הדרך המחברת בין מקום מעצר הבית אל מקום העבודה, במסלול ובזמן הקצרים ביותר המחברים בין המקומות.

מודגש כי יציאתו של המבקש את מעצר הבית, היא לצורך עבודה ותו לא. קרי, אסור למבקש להימצא במהלך שעות העבודה מחוץ למבנה המשרדים הממוקם בשכונת המעיין בכפר כנא (מדובר במבנה הכולל בנק "מרכנתיל" ומשרדי עורכי דין וכן משרדי רואי חשבון וכן מכללת "אסקו").

מר אכרם טאהא ת.ז. 054476148, יחתום על ערבות צד ג' על סך 10,000 ₪, לצורך הבטחת קיום תנאי השחרור.

בימי ראשון, ישהה המבקש במעצר בית מלא.

בימים של חופש כאשר בניין המשרדים סגור, ישהה המבקש במעצר בית מלא ולא יצא את פתח הבית.

בשים לב להחלטתי מהיום, אני מורה על ביטול האיזוק האלקטרוני.

המזכירות תעביר העתק החלטה זו למנהלת האיזוק האלקטרוני.

**ניתנה והודעה היום ט"ז כסלו תשע"ה,
08/12/2014 במעמד הנוכחים.
סאב דבור, שופט**

הוקלד על ידי יהלי פרץ